

DEBAT: CARACTERÍSTIQUES D'UN LLOC WEB

GRUP 1

DOCENT: INICI DEL DEBAT

Per mitjà d'aquest fòrum valorarem els llocs web des del punt de vista de la seva utilització en el teu entorn laboral específic: quina utilitat podria tenir? És o seria un valor afegit a la vostra tasca professional? Quins serveis hauria d'incorporar?. Cap a on va la xarxa? És cert que la xarxa cada cop està més configurada pels interessos i iniciatives dels seus usuaris?

PARTICIPANT 1: llocs web des del punt de vista de la seva utilització en el meu entorn laboral

Considero que les eines d'e-learning existents no són aptes per a la formació que fem als Òmnia. Són excessivament complexes per usar-les per a fer immersió informàtica. De fet, els intents d'us en campus universitaris no han estat gaire reeixits tampoc. Pel que fa als campus virtuals de les nostres universitats, el campus de la UOC (que funciona sobre un desenvolupament propietari) deixa molt que desitjar. I intents pioners com l'ús de Moodle per part de la URV, no ha quallat entre els estudiants, ni professorat.

PARTICIPANT 2: cada cosa al seu lloc

La formació a distància és una eina important interessant i que cal potenciar. Tot i així el problema principal de les eines actuals és que s'estant realitzant molts de cursos amb aquestes eines a persones que no tenen coneixements avançat d'informàtica i que necessitarien, per exemple, realitzar cursos presencials, per poder aprendre amb més garanties d'èxit, el problema és que fan massa cursos d'introducció a internet, o introducció a la informàtica mitjançant moodle i s'ha

de tenir en compte que les persones que ho realitzen estan treballant i el temps és un bé molt preuat per a ells.

La utilitat més important seria la possibilitat d'accedir a cursos específics per a persones específiques.

La tasca dels dinamitzadors en aquest tipus d'activitat és bàsica, per a formar, informar i assessorar als usuaris, per això cal persones professionals que facin aquesta activitat.

Caldria una base on els usuaris puguin accedir a l'oferta formativa i també un sistema de traducció per poder accedir a formació amb altres llengües. La xarxa, des de la perspectiva del e-learning, tendeix a la personalització dels serveis, cosa que considero positiva, però per a això s'ha de crear una oferta formativa adeuada per a les demandes de la societat actual i sobretot intercanviar activitats formatives amb tot el món per ampliar l'oferta.

RESPOSTA AL PARTICIPANT 2: Cada cosa al seu lloc

Estic totalment d'acord, i a més, afegiria que molts cops en l'aprenentatge en línia cal també una tecnologia (ADSL etc..) que faci possible la connexió. Ja sé que és un tema molt i molt pesat però també important.

Trobo el moodle com una eina perfecta per fer cursos a distància sobre un tema específic però sempre hauran de ser alumnes que tinguin una formació no mínima, sinó ja mitjana, sobre informàtica, ja que sinó hi han dos temes a aprendre, un l'entorn informàtic i l'altre el temari en qüestió sobre el qual tracta el curs.

PARTICIPANT 4

El nostre Telecentre no disposa de pàgina web encara que està prevista la seva realització.

Per què? Doncs per informar a la gent del què és el que fem. Donar informació sobre tot allò que és important per l'usuari (cursos, activitats, normes, novetats). També seria interessant incorporar la formació en línia perquè ells des d'allà on vulguin puguin accedir i realitzar les activitats i els cursos proposats pel Telecentre. També un apartat des d'on puguin connectar-se amb Telecentre per qualsevol qüestió que se'ls presenti. Enllaços i moltes coses més de menys importància.

En definitiva crec que el més important i cap a on hauria d'estar orientada és a ajudar a tots els usuaris a conèixer qui són, que fem i que poden fer amb nosaltres respecte a la seva formació.

DOCENT: DE QUÈ VA AQUEST FÒRUM?

Bon dia a tothom,

Fixeu-vos els giravols que estem donant aquestes setmanes: *networking*, EVA, *blogs*, disseny i pràctiques d'implementació d'un curs virtual, continguts ... i ara web. Si en comptes d'un fòrum, fos el títol d'un article sensacionalista o d'un reportatge de TV el podria haver anomenat: *quin paper ocupa la web en la teva vida (professional)?* 😊 Perquè aquesta és la meva intenció al proposar-vos aquesta fòrum.

M'agradaria, doncs, que reflexionèssiu sobre la direcció que està emprenen la web, sobre les seves tendències i protagonistes i sobre com tot això influeix en la vostra tasca de difusió de les noves TIC.

Jesse James Garrett, un personatge influent, promotor de AJAX i expert en tecnologies web, va dir en el darrer *Internet Global Congress* celebrat a Barcelona: " *Hem de parlar menys de tecnologies i parlar més de les persones*" ... què creieu que significa la frase, més enllà del significat literal?

PARTICIPANT 5: web del telecentre complement decoratiu o eina?

Coincideixo amb l'enfocament de la Montserrat.

A Sant Feliu disposem d'un lloc web de la xarxa local de telecentres des de fa gairebé 2 anys. És el web del Projecte Sant Feliu On Line: www.santfeliu.org/online

Com que us un racó gairebé autocreat i automantingut és clarament modest, poc endreçat i realitzat amb una tecnologia estàtica.

Sempre ens hi podem dedicar en estones lliures, esgarrapant recursos o per donar resposta a urgències. Aquesta manera tan inapropiada de crear i administrar un lloc a Internet a donat com a resultat un web amb vocació informativa i de recopilació de recursos i eines. Som conscients de que amb l'intent no n'hi ha prou, no volem quedar-nos en l'efecte basar ni dispersiu. Volem aplicar dinamisme web (l'artesania fa perdre molt de temps), usabilitat (el construir alguna cosa "a salto de

mata" no ajuda a la racionalitat d'un lloc web), accessibilitat (l'estètica no ha d'hipotecar l'accès de tothom) i alguna arquitectura de la informació (tenir molta informació està molt bé però els altres la poden trobar amb facilitat?).

Volem que sigui una eina externa: informació del projecte, de la xarxa de punts, etc. així com un repositori de recursos (píndoles de coneixement, manuals, enllaços...). Però també una eina interna: un lloc on centralitzar, per exemple, tots els impressos relacionats amb la nostra activitat... i que permeti trobar i descarregar una autorització de menors, la Carta de drets i deures del Telecentre, instàncies, enquestes i estudis locals, etc.

El tema de la formació en línia és, per exemple, un altre assignatura pendent. Tampoc no hem pogut fer encara fòrum, ni xat, etc. S'ha de reconèixer que patim una certa dependència tècnica.

De moment ens hem quedat amb l'intent.

En la meva opinió altres exemples més exitosos han estat els de Mataró i el seu TecnoCampus <http://www.tecnocampus.com>, la Ciudad Digital de Donostia <http://www.edonostia.net> o el Cibercentro La Lila en Oviedo <http://212.89.8.122/>

També mereixen visita, entre d'altres, Vilafranca Virtual <http://www.vilafrancavirtual.org>, Rubí Digital <http://www.rubidigital.net/> o el Telecentro Gordexola <http://www.gordexola.net/>

Per cert, què opineu d'experiències com la del blog del Telecentre del Pallars Sobirà? <http://tpallarssobira.blogspot.com/> És un aire més fresc, pot fomentar un canal més "de tu a tu" amb els nostres usuaris. Perdem en institucionalitat però podem guanyar en immediatesa i patim molt menys la dependència tecnològica.

PARTICIPANT 5: una vegada centrats en el tema... "Xarxa Social" SI SI SI

L'altre dia vaig tenir una conversa amb un company dinamitzador i em va sorprendre el seu desconeixement de conceptes com podcast, YouTube, Flickr, etc. Crec que la tasca d'un dinamitzador digital és estar al dia, això no vol dir saber-ho tot, això vol dir està subscrit a alguna llista i que la informació t'arribi sense necessitat d'anar a cercar-la, per exemple.

Tots hem conegut també mestres i professors (ensenyament reglat) que no practicaven gens ni mica el reciclatge de coneixements. Això és tota una paradoxa...

Ara "polemitzaré" amb el nostre tutor. La Web 2.0 pot ser una etiqueta efímera (igual fins i tot més efímera que "web semàntica") però aquest fenomen a suposat una revolució a Internet, ha fet la xarxa més participativa, més pràctica i més útil. Amb aquestes EINES estem fent nosaltres mateixos molts continguts (o com a mínim relacionant-los o difonent-los) a Internet: Flickr, Digg, Menéame, Youtube, MySpace, VideoEgg, Delicious, Netvibes...

Aquesta segona generació d'Internet (m'agrada més la denominació Xarxa Social) també ha portat d'altres termes: Blog, Copyleft, Creative Commons, P2P, Podcast, RSS, Ajax, WiFi, FON, Skype... Abans es sentien més termes com "punto.com", "burbuja", Amazon, eBay, etc.

DOCENT: Comentaris als PARTICIPANTS 4 i 5

Bon dia,

Dels altres debats, ja haureu vist que no intervenc directament en les qüestions que esteu debaten (prefereixo, des de la meua funció de "tutor", anar observant els vostres diàlegs i la coherència amb la qual cadascú sosté les seves opinions i, com a molt, em limito a provocar-vos un tema nou que us pugui resultar d'interès).

No obstant, deixeu-me fer dues precisions relacionades amb els intervencions de la Montserrat i el Pablo:

(a) Referent a les dificultats (per falta de mitjans, etc) per aconseguir la web que voleu: crec que el més important és que -prèviament- hagueu fet una bona anàlisi i que tingueu "al cap" una estructura coherent dels serveis que hi voleu incorporar, de manera que l'opció tecnològica que trieu a l'inici sigui el suficient flexible i potent per fer, posteriorment, tots els canvis i afegits que vulgueu.

En segon lloc, jo que crec que no us hauríeu d'amoïnar si des del principi no podeu implementar tot allò que creieu necessari. Aneu pas a pas, prioritzeu, centreu-vos en un servei o activitat que creieu fonamental i dediqueu-hi tots els esforços ... es tracta d'anar mica a mica, centrant els esforços en aquells temes que considereu més cabdals i anar consolidant les primeres passes.

(b) Pablo: en el tema del "web 2" segur que no polemitzem. El meu comentari anava dirigit a evitar una polèmica "nominalista" (que és la que es produeix en molts blogs). És a dir, el volia dir-vos és que no ens embranquessim amb el nom (web2, web social, web semàntica ...), sinó en allò que és realment important: els canvis produïts en la web i l'impacte que tenen en la seva configuració. Així com en el fet que han estat els mateixos usuaris (gràcies a la seva iniciativa i, també, a la potencialitat del programari lliure) els protagonistes d'aquesta evolució.

Resposta al DOCENT

Si bé la web 2.0 és una entelèquia que no vol dir altra cosa que una nova generació d'eines que fan èmfasi en l'ús social de la xarxa. La web semàntica està perfectament definida com a sistema per dotar de sentit les simples paraules que podem trobar en una web, i el seu ús està recolzat pel W3C i revolucionarà l'ús de la web, en dotar-la d'una capa més d'informació, que actualment no presenta, dotant de major sentit les paraules que trobem en una web, al associar-los un camp semàntic.

PARTICIPANT 6: i el Web, per què?

Voldria centrar aquesta intervenció en respondre a quina utilitat té un web en el meu entorn laboral. Treballo en una oficina de coordinació de centres de teletreball que no té un web propi genèric però sí que disposa d'un web que pretén fer la funció de bosa de teletreball (www.teletreball.net).

Actualment, i com ja debeu saber tots vosaltres, des de la STSI s'està treballant per recuperar el portal de la XTC (www.xarxa365.net). Casualment, des de la Fundació l'Esplai, encarregats de tirar endavant aquest projecte de recuperació i dinamització, ens van demanar la col·laboració a la Oficina de Coordinació i, per extensió, als centres de teletreball als quals se'ls han demanat aportacions, per tal d'aconseguir un portal atractiu per a les tres comunitats integrants de la Xarxa de Telecentres de Catalunya.

En la meua opinió, aquest portal hauria de ser la referència en noves tecnologies i societat del coneixement per a la societat catalana i hauria de mostrar **clarament** que els telecentres són espais físics i virtuals que l'administració pública els ofereix per a "estar al dia" en temes de societat del coneixement. Conseqüentment, penso que el web hauria d'enfocar-se a l'usuari, deixar de ser un aparador de l'administració carregat de "feixuga" informació institucional que no satisfà cap necessitat a l'usuari. Per exemplificar, partiria del web d'atenció al ciutadà (www.cat365.net) que està estructurat sota títols curts i fàcils d'entendre: anar al metge, tenir fills, buscar feina...

Així doncs, la utilitat d'aquest web queda molt clara: "oferir tot tipus de recursos al ciutadà en matèria de la societat del coneixement: formació, programari, maquinari, assessorament de professionals...".

PARTICIPANT 7: bibliolapalma.cat

Hola a tots,

Jo treballo a la Biblioteca Municipal de la Palma de Cervelló. La biblioteca no pertany a cap xarxa i depèn únicament de l'ajuntament. Jo hi faig de bibliotecària des de fa més de 12 anys, tot i que sóc filòloga... Amb això vull dir que la meua formació no té res a veure amb les tecnologies i he hagut de formar-me "tota soleta", a base d'hores i hores... Què us haig de dir! I com treballo sola, no puc compartir les inquietuds renovadores amb cap company. Potser per això m'apunto a tots els cursos de dinamitzadors que puc.

Per a mi moltíssims dels termes amb què parlem són del tot desconeguts. Només us dic que quan vaig llegir que faríem un wiki, em vaig posar a riure. Un què? Els apunts del curs els he llegit amb molta voluntat, però hi ha algun tema que em queda molt lluny i em costa d'entendre.

Malgrat tot, el telecentre Ciutadania que tinc a la Biblioteca funciona força bé. És clar que els meus usuaris fan un ús del tot convencional dels pc.

Tenim una web de la Biblioteca-Telecentre : www.bibliolapalma.cat

La porto jo mateixa des de fa anys i funciona com a targeta de presentació dels serveis que ofereix el nostre centre. Està destinada bàsicament als palmarenques i palmarenques, ja que és el públic que esperem i tenim. La vaig ampliant de mica en mica, i actualitzant constantment. Sóc conscient de la seva senzillesa i m'agradaria poder millorar-la, sobretot pel que fa a la participació dels usuaris. De fet, m'ha vingut molt bé l'últim tema dels apunts d'aquest curs, ja que m'ajudarà a plantejar-me què en vull fer, de la web del centre. Si ho voleu veure... entreu-hi de tant en tant. 😊

Salut!

PARTICIPANT 8: La web al meu entorn laboral

Intentaré precissar el meu punt de vista quant al tema web. Espero haver entés correctament el plantejament del tema.

Des d'un punt de vista ampli, veig que en els últims anys s'ha incrementat la participació directa dels usuaris a la xarxa, ja sigui via aportacions tipus wiki, weblogs, pàgines personals, àlbums i vídeos. O sigui, l'usuari de la xarxa ha passat en certa forma , d'expectador a aportador de continguts i a més a més, ha quedat clar que és una via de comunicació i relació eficaç entre les persones i els col·lectius així com a una eina útil per compartir recursos.

El tema seria valorar el grau real d'intervenció dels diferents estaments socials: qui i què s'està aportant, quin profit estan treient els col·lectius més desfavorits de la societat, és suficient la promoció de l'ús de la xarxa que s'està fent, s'estan donant els instruments necessaris per al seu desenvolupament efectiu? A nivell de l'administració (oferta de gestions on line), de l'ensenyament i difusió de coneixements, coordinació i comunicació entre diverses organismes i entitats de participació ciutadana, etc. penso que el progrés serà immens. En el meu àmbit laboral, la seva utilitat és molt clara: és un mitjà de comunicació, participació i consulta permanent (vigilant és clar, en tot moment la procedència de les fonts d'informació), és font de recursos i aprenentatge i és en definitiva, una finestra al món però que, com moltes més coses, es converteix en un element més de discriminació.

Encara no tinc pàgina al nostre punt però està en procés d'elaboració i la seva aspiració inicial és servir fonamentalment de punt d'informació útil als usuaris i crear vies de participació com ara els weblogs que són fàcils de fer servir entre els usuaris.

Pot ser m'he enrollat més del que volia.

PARTICIPANT 5: La frase de Garret, arquitecte de la informació

Crec que Jesse James Garret a la frase *'Hem de parlar menys de tecnologies i parlar més de les persones'* volia dir que els elements de l'experiència de l'usuari han de ser els factors principals a tenir en compte pels creadors de llocs web.

Les tecnologies i sistemes sempre han d'estar sotmesos a l'usuari i no al contrari. Els desenvolupaments web han de respondre a les necessitats, expectatives i comportament de les persones que han d'utilitzar aquests sistemes o plataformes. James Garret fins i tot ha parlat de vegades d'eines, models i tècniques per analitzar, conèixer i resoldre problemes relacionats amb l'experiència de l'usuari d'un lloc web. Ell divideix aquesta experiència de l'usuari en 2 eixos: un que considera el web com una interfície de programari, i altre que considera el web com un sistema d'hipertext.

Pel que fa a la usabilitat (facilitat d'ús a la xarxa) Garret ha destacat sempre que un lloc web fàcilment utilitzable no necessita gaires factors a tenir en compte. La tipografia, per exemple, ha de ser lògicament clara i permetre la lectura dels textos. Pel que fa al disseny es convenient que existeixin massa elements amb proximitat.

Garret proposa explorar i esbrinar com interactuen els usuaris o "lectors" dels webs, quines coses cerquen, la seva "psicologia de la interacció" en definitiva, per tal de saber incorporar aquests elements de necessitat de l'usuari al nostres llocs webs.

Amb aquesta filosofia no és casual que sigui el promotor de l'Ajax, un dels pilars del web 2.0 concepte que, com ja s'ha comentat, es basa en que persones no professionals aporten continguts a Internet (weblogs, podcasting, Flickr...). James Garret comenta que l'oportunitat d'Internet en general és que l'aportació de continguts és més gran que la demanda; el veritable repte és trobar-los.

PARTICIPANT 9: web i objectius

Bon dia a tothom!

Bé, jo al igual que la meva companya, treballo en una oficina tècnica de coordinació de centre de teletreball, i cert és que no disposem de cap lloc web propi de la oficina específicament. Sí que a través de la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació, es treballa a partir de la web www.xarxa365.net, on es dedica l'esforç a la gestió de diferents elements i consideracions, ja siguin els continguts com també la tecnologia, imatge, difusió etc, seguint així uns objectius fixats molt concrets.

En la meua opinió, penso que certament la xarxa està avançant de forma positiva, i inclús d'una forma massa ràpida per aquells poc habituats a les TIC. Són encara moltes les persones que no han pogut seguir el ritme de les noves tecnologies i reciclar-se per fer front a aquest gran ventall d'oportunitats. Per aquest motiu, crec que els webs i sobretot aquells EVA han d'orientar els seus objectius definint molt bé a qui es dirigeixen, i poder així oferir el seu servei a tots aquells disposats a fer front el repte!

És per això, que crec molt important que els llocs web i portals sapiguen estructurar i definir molt bé els seus continguts i localització dins la xarxa. D'aquesta manera, ja siguin els més experts o els no tant experts els que puguin trobar allò que busquen a través de la xarxa, i amb el menor temps possible!

A reveure!

PARTICIPANT 9: "Hem de parlar menys de la tecnologia i més de les persones"

"Hem de parlar menys de tecnologies i parlar més de les persones"

Crec que Garret, es referia al fet que s'està avançant moltíssim en les noves tecnologies de tal forma que moltes persones no podem arribar a tants coneixements i novetats alhora.

Per això, penso que la seva crida va referenciada a que potser seria més adequat donar a conèixer amb tota perfecció, tots o una part, d'aquells avenços envers les noves tecnologies a les persones en funció de les seves necessitats.

Sense anar més enllà... i com molts altres processos de serveis, primer de tot s'ha de conèixer la necessitat del consumidor, i posteriorment oferir-li allò que pugui cobrir aquestes necessitats.

PARTICIPANT 5: Agradarà el web als nostres usuaris? Manaments de la usabilitat

Enginyeria de la usabilitat? Arquitectura de la informació? Usabilitat estratègica? Tècniques de disseny centrades en l'usuari? *Card sorting*? Disseny de la interacció?

Mol usuaris troben els llocs web poc funcionals, amb errors o deficiències permanents o continguts inaccessibles. Arribats a aquest punt jo crec que ens convé parlar d'usabilitat. Aquest concepte fins i tot té un dia mundial, és el "dia de la usabilitat" i es celebra a tot el món el dia 3 de novembre.

En primer lloc dir que una definició força acceptada del concepte usabilitat ha estat: "Mesura en la que un espai web i els seus serveis poden ser utilitzats pels usuaris específics per aconseguir objectius concrets amb senzillesa i satisfacció". El

Termcat la defineix com l'aplicació del sentit comú en el disseny d'interfícies informàtiques.

La usabilitat i la interacció persona-ordinador s'han convertit en un factor clau per a que els productes i serveis web siguin dissenyats tenint en compte les persones a que van destinats. Però tenim clars nosaltres la nostra tipologia d'usuaris (perfil de *target*)? Seran usuaris/àries dels nostres telecentres i per tant persones amb poca experiència en navegació... Sabem exactament que volen trobar (objectius, processos, expectatives) en els nostres llocs webs? Som conscients de que la usabilitat del nostre web s'hauria de regir amb els paràmetres d'un lloc on informar-los i d'un entorn educatiu?

A La Malla van sortir publicats, ja fa molt de temps, els DEU MANAMENTS DE LA USABILITAT WEB a càrrec de Javier Aquilar Guindulain:

1. Analitza els processos i les accions.
2. Dissenya una correcta arquitectura de la informació estructurant-la de forma lògica, de major a menor importància.
3. Facilita una navegació còmoda: l'entorn web ha de disposar d'eines de navegació adequades als continguts i a major complexitat o densitat de continguts al web, el lloc ha de disposar de millors eines de navegació.
4. Garanteix la fiabilitat del web i els seus continguts: les funcionalitats han d'operar correctament
5. Garanteix la validesa dels seus continguts: és millor tenir pocs continguts i fiables que molts i pocs fiables.
6. Assegura la legibilitat: la lectura en pantalla segueix uns altres paràmetres que la lectura en paper, i és més cansada. Ens ajudarà un correcte ús de les tipografies, colors, espais entre línies, paràgrafs, metàfores gràfiques, etc.
7. El disseny és un mitjà, no una fi: el paper estètic no ha de ser mai a costa del seu rol funcional.
8. Optimitza la programació.

9. Si pots, sigues accessible: no s'ha d'oblidar a aquells que no compten amb totes les capacitats físiques o tecnològiques a l'hora de visitar el nostre web

10. Basa't en una bona atenció al client: el nostre entorn ha de ser el més pròxim possible. Hem d'assegurar-nos facilitar telèfons de contacte, ajudes *online*, comptes de correu, etc.

En resum, que hem de tenir en compte unes pautes per tal de que la usabilitat es produeixi en el nostres llocs webs: redacció, tipografia, organització de continguts, accessibilitat, etc.

Això farà que el nostre web sigui un lloc web on s'ha aplicat el sentit pràctic i el sentit comú en el disseny i l'estructura.

Jo encara estic "en ello"...

PARTICIPANT 10: la web, les eines i el bricolatge

Bé. Si ho he entés bé, l'objectiu d'aquest fòrum és fer una reflexió més o menys àmplia sobre la utilitat de la web per a la nostra tasca com a formadors i per als nostres alumnes com a "educands".

Primer repassaré idees que ja he anat veient a les altres intervencions o que ja vaig comentar a algun altre fòrum.

- Per fer un curs a través d'internet, ja sigui en un EVA o a través de mails, la majoria de persones que assisteixen als cursos que fem al meu telecentre no són el públic diana, ja que les seves habilitats d'ús de les TIC és baixa.
- Fer cursos a través d'EVA ens permetria per una banda diversificar el nostre públic habitual, i per una altra incrementar els nostres recursos disponibles (oferint formació a usuaris de nivells no inicials), fins i tot ens permetria col·laborar amb empreses i col·lectius que no "tracten" amb nosaltres habitualment.
- Els EVA, estan pensats per a usuaris que tenen coneixements d'internet com a mínim mitjans.

I, enllaçant amb la idea que he deixat a mitges abans, usuaris que saben navegar i moure's per internet però que a demès se senten còmodes en el mitjà "internet",

que no tenen por de provar "que passa" en fer clic a algun lloc no habitual... Desenganyem-nos, internet és un mitjà poc amable, i on les persones de més de 40 anys i coneixements informàtics limitats, s'hi senten poc còmodes, amb por que els fotin la cartera... quan envien un correu electrònic no estan segurs que ho hagin fet bé... no farien una operació econòmica a través d'internet per por, i a l'hora són víctimes potencials d'una estafa.

Diguem que la "rasa" digital no és saber navegar o no saber-ne si no sentir que domines el mitjà i no és ell que et domina a tu.

Crec que l'entorn virtual d'aprenentatge (amb aquestes persones) seria un "Moodle" més senzill, i amb una "videoconferència" o similar a voluntat de l'alumne, una mena de botó "hotline" o ajuda veritable... de manera que poguessin anar agafant confiança en el que fan.

Per una altra banda, sento xafar la guitarra a alguns, però crec que el que anomenau web 2.0 o democratització d'internet, recordas una mica el món de les publicacions en paper; recorda una mica el món dels "fanzines", especialment el moment en que es van posar de moda i si no editaves o col·laboraves en un no eres ningú.

No ho entengueu malament, no dic que no sigui bó que internet sigui un mitjà on les persones puguin publicar lliurement, però això a la vegada provoca que es produeixi una sobreproducció d'informació, i que moltes vegades s'acabi anant a buscar informació als mitjans que la posen a l'abast més fàcilment. Amb l'allau de blogs, wikis, webs, etc, resulta difícil per a persones com nostres gestionar la informació disponible, triar el gra de la palla (qui no ha picat en algun rumor, ha reenviat algun "hoax"... ¿?), i acabem confiant en els indexadors i cercadors. Imagineu com reaccinen els nostres "usuaris" davant d'aquest "soroll digital".

Finalment, el meu telecentre no té lloc web propi, però a l'estar integrat al Consell Comarcal i en els projectes del dept de promoció econòmica si que hi apareixem, però els nostres usuaris no en fan massa cas ni ús.

És una mica allò que es comenta d'aparèixer a la TV, tothom et veu si hi surts, però ningú recorda que has dit. La gent veu que tens un lloc web, i és capaç de dir-te si és "xulo", però molt pocs acaben llegint allò que s'hi publica.